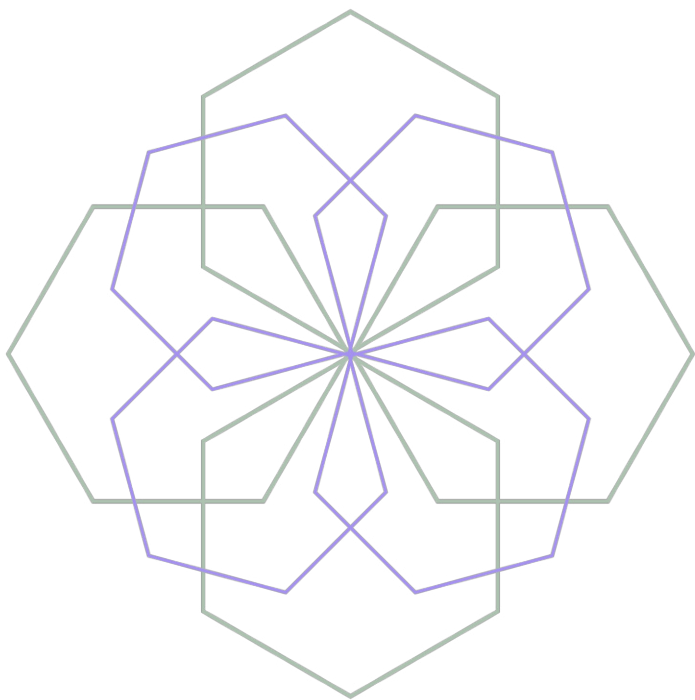




**PÊŞKÊŞKIRINA FIKIR Û PROJEYA
KOMBÛNA CIWANÊN TÊKOSER DI ASTA CÎHANÎ DE**

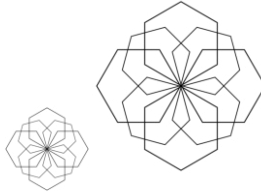
-2023-



Naverok

- 1. Pêşgotin** **1**
- 2. Pênaseya Pirsgirêkê û Lêgerîna Çareseriyê** **4**
- 3. Pêwistiya yekîtiya ciwanan û zindîkirina têkoşîna enternasyonalîst di sedsala 21. de** **10**
- 4. Em li ser kîjan bingehê dikarin werin cem hev? Pîvan û rêgezên hevbeş ên têkoşînê lazime çî bin?** **14**
- 5. Encam** **16**

1



Pêşgotin

YouthWritingHistory însiyatîfek e ku ji ciwanên têkoşer ên welatên cuda cuda pêktê. Em dixwazin di bin vî banî de îsal konferansekê navnetewî ya ciwanan kombikin, da ku em mîna ciwanên vê serdemê rewşa xwe, pirsgirêkên xwe, lêgerînên xwe yên çareseriyê û hevparbûna têkoşîna xwe karibin nîqaşbikin û gavek girîng ber bihêzbûn û îradebûna ciwanan ve biavêjin. Em dixwazin bi vê broşûrê xetên qalind yên fikira xwe û projeya xwe ji bo kombûna ciwanan di vê serdemê de bidin diyarkirin. Em çima dixwazin di vê demê de konferansekê bi vî rengî lidarbixin? Pêwistiya hatina cem hev a ciwanan di asta navnetewî û cîhanî de çi ye, çawa ye û çima heye?

Ciwan di civakê de xwedî bandorekê diyarker in, lê li gorî bandorbûna xwe nayên esas girtin û li gorî vê ne xwedî hêz in. Çi bi awayekî biyolojîk bê destgirtin, çi jî bi awayekî civakî bê destgirtin: ciwan pêşerojê civakê ne, pêşerojê mirovatiyê

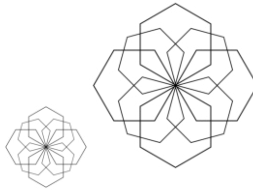
ne, pêşerojê bi xwe ne. Civakên me, welatên me, cîhana me ber bi riyekê çawa ve biçin di encam de di destê ciwanan, yanî di destê me de ye, lê pergala heyî vê baweriyê, vê derfetê nade ciwanan. Pergala heyî pergalekê jerontokratîk

e, yanî pergalekê ku ji aliyê kalan bi hişmendiyekê kalbûyî ve tê birêvebirin. Modernîteya îro xwe çiqasa pêşketî, afrîner û zindî nîşan bike jî, lê li pişt vê sîmulasyonê rûyê pergalekê kalbûyî heye, rûyê pergalekê ku li ser pişt xwîn û xwêdana mirovatiya bîndest û karker xwe têrdike û dide berdewamkirin, rûyê pergalekê emrê wê qediyaye heye. Hêzên desthilatdar li ser esasî bikaranîna hêza ciwanan desthilatdariya xwe avadikin û ji ber vê yekê her dixwazin ciwanan li gorî berjewendiyên xwe beralî bikin, ji siyasetê dûr bihêlin, bê îrade bihêlin, mîna asker ji bo xwe bidin şixulandin, afrînerî, lêgerîn û enerjîya ciwanan kanalîzeyî xizmeta xwe bikin. Pergala kapîtalîst her ku diçe zêdetir hewildide nîfşên ciwanan biafirîne ku tenê şexsê xwe bifikirin, tenê pêşeroja xwe ya ferdî bifikirin û bi vî awayî hêza serhildêr û civakî, her wiha lêgerîna alternatîfan a ciwanan lewaz bike. Bi vî awayî dixwaze berdewamiya xwe mîsoger bike. Berdewamiya pergala kapîtalîst tê çî wate em baş dizanin. Wêneya hegemonya cîhanî ya pergala modernîteya kapîtalîst çî ye? Şer, wêrankarî û talan e. Hilweşandina xweza ye. Kuştina jinan û qirkirina çandan e. Îqtîdara pere, diz û mafya ye. Feqîrbûn, birçîbûn û nexweşî ye. Jihevketina civakê ye. Berdewamiya vê pergalê bi awayekî otomatîk tê wateya berdewamî û mezinbûna vê wêneyê.

Pergala kapîtalîst piştî hilweşandina Yekitiya Sovyetê serkeftina xwe beramberî mirovatî û dîrokê îlan kiribû û teorîsyenên wê vê yekê mîna 'dawiya dîrokê' jî pênasakiribûn. Bi vî awayî xwestibûn xewn û xeyalên mirovatiyê ji bo cîhanekê cuda, ji bo jiyanekê azad û bi rûmet, ji bo jiyanekê derveyî wêrankariya kapîtalîzmê defin bikin. Pergala kapîtalîst hewilda xwe bê alternatîf bide

nîşandan, lê di van zêdetirî 30 salên dawî de îspat buye ku ne dawiya dîrokê hatiye, ne jîxewn û xeyalên me tunebûne. Çawa ku di 1968'an de ciwan li seranserî cîhanê bang dikirin, 'Cîhanekê din mumkin e', em îro jî bi zelalî, bi dengê bilind, bi bîr û bawerî dibêjin: Kapîtalîzm ne bê alternatîf e! Cîhanekê din mumkin e! Di roja me ya îro de li çar aliyên cîhanê li ser vî esasî însan di nava lêgerînê û têkoşînê de ne. Di serî de jin, ciwan, kedkar û karker li gellek deverên cîhanê nerazîbûna xwe beramberî sîstema heyî bi zelaî tînin ser ziman. Da ku em karibin bersiv ji pirsgirêkên mezin ên roja me ya îro re bibînin, da ku em karibin li beramberî vê sîstemê ku di asta navnetewî û cîhanî de xwe sazkerîye bisekinin, ji bo parvekirina zanebûn û tecrubeyên xwe bi hevdûre û hêzdayîna hev lazîme em wekî ciwanên têkoşer ên vê serdemê werin cem hev. Em hev zêdetir nasbikin, em nîqaşbikin û em xwe bi hev re birêxistinbikin. Pirsgirêkên esasî yê mirovatîyê di roja me ya îro de çi ne, riyên çareseriyê çi ne, rewşa têkoşînên me yê li dijî-pergalê çawa ye, pirsgirêkên taybet ên ciwanan di roja me ya îro de çi ne, pirsgirêkên me li kûderê dişibin hevdu, em çawa dikarin piştgirî bidin hev, erk û berpirsyartiyên ciwanan di vê demê de çi ne û çawa dikarin xwe bi hev re rêxistinbikin? Wekî vê em dixwazin gellek mijaran nîqaşbikin. Ev broşûr jî di vê çarçoveyê de destpêkirinek e û di heman demê de jî bangawaziyek e.

2



Pênaseya Pirsgirêkê û Lêgerîna Çareseriyê

Kes nikare îddia bike ev dinya bê pirsgirêke û gulûgûlîstan e. Gellek pirsgirêkên mirovahiyê hene. Lewma pêwîstî heye ku em karibin li ser bingehê hevbeş a têgihîştina pirsgirêkê werin cem hev da ku bersivên çareseriyê jî bi hev re nîqaşbikin. Bêguman her parzemînek, her welatek, her herêmek, her miletek û civakek xwedî rastiyekê xweser ê dîrokî-civakî, çandî û ekonomî ye. Bi vê rastiyê ve girêdayî jî pirsgirêkên xweser ên her parzemîn, welat, herêm, millet, û civakê hene. Di heman demê de li seranserî cîhanê pirsgirêk û nakokiyên hevpar hene: Koletî li herderê koletî ye, zilamsalarî li herderê zilamsalarî ye, nîjadperestî li herderê nîjadperestî ye, kedxwarî li herderê kedxwarî ye, desthilatdarî û bindestî li herderê desthilatdarî û bindestî ne, birçîbûn û feqirtî li herderê birçîbûn û feqirtî ne, şer li herderê şer e. Li beramberî wê azadî, wekhevî, edalet, mafê jiyane û rûmeta mirov nixê gerdûnî ne. Ev nix aydî herkesî ne, tenê aydî cihek, miletek yan jî çînekê nîn e. Rûyê wê li welatên me xwe çawa nîşan bide jî, wekî ciwanên têkoşer em ketine rê ji ber qebulnekirina neheqî, bêedaletî û newekhevî ye.

Desthilatdari dibe ku şekilê wê, rê û rêbazê wê, tarzê wê, uslubê wê cih bi cih ji hev cuda bin, lê di bingeh de pirsgirêk yek e: Desthilatdari ye û şêwazê wê yê hegemon di roja me ya îro de: Pergala kapîtalîst e. Desthilatdari bi riya kolekirina jinê, bi riya pêşxistina pergala zilamsalari û hişmendiyekê zayendperest re avabûye. Di bingeha hemû pirsgirêkên civakî de pirsgirêka azadiya jinê heye. Kapîtalîzm jî di vê çarçoveyê de li ser kûrkirina pergala zilamsalar û zayendperest avabûye. Wekî din bi giştî em dikarin bibêjin ku kapîtalîzm li ser desthilatdariya pere û hegemonya îdeolojîk xwe avadike û bi riya sîstemên siyasî yên cur bi cur wekî parlamentarîzm, milîtarîzm û faşîzm xwe dide meşandin. Di bingeha wê de qezenca zêde, endustriyalîzm û netew-dewlet heye, her wiha ji aliyê çandî-civakî ve hegemonya tarzê jiyana lîberal, yanî îdeolojiya lîberalîzmê heye. Bilindbûna çîna burjuva û pêra sazibûna pergala kapîtalîst bêyî qirkirina gelên xwecihî yên Amerîka, bêyî tasfiyekirina tevgerên heretîk û serhildanên gundiyan li Ewropa, bêyî qetlîama jin-caduyan, bêyî mêtingeh û dagirkirina Afrîka, Asya û Başurê-Amerîka û bêyî bazirganiya koleyan ji Afrîka ber bi Amerîka ve naye fikrandin û nikare were fikrandin jî. Ew hemû bi hev re girêdayî ne, bi vî rengî kapîtalîzm avabûye û bi heman mantiqê jî îro hebûna xwe li ser mirovatiyê ferz dike. Kapîtalîzm şerê cîhanê 1. û 2. bi xwe re anî, gelan di qirkirinê re derbaskirin û her çi hewldanekê şoreşgerî hebû bi darê zorê yan bi helandin û bişaftinê ve tasfiye kirin. Îro jî şerê mezîni di asta cîhanê de rû dide û hedefa hêzên hegemon ên kapîtalîst jê ev e ku bi ji nû ve dîzaynkirina xwe û civakê re bikaribin temenê xwe dirêj bikin û xwe ji nava qeyrana kûr a hilweşînê xilas bikin. Ji bo

berjewendiyên xwe, bi rêbazên nerm û hişk, bi rêbazên helandin, bişaftin, qirkirina çandî û fizikî, bi sîstemekê şerê taybet û şerê psîkolojîk a ku di dîrokê de nehate dîtin, bi rê û rêbazên siyasî, leşkerî, îdolojîk, psîkolojîk, aborî û hwd. ev şer li dijî gelan tê pêşxistin. Yanî em dive fêmbikin ku cih ferq nake, em di nava pêvajoyekî şer ê vê sîstemê de jiyana dikin. Bêguman di vê şerê de wê dilê me ji bo mirovahiyê lêbide û ji bo rûmet û keramtea xwe em ê li dijî pergale bin.

Kapîtalîzm tê wateya qirkirinê, tê wateya talan û dizî ye, tê wateya hilweşandina xwezayê û jihevketina civakê. Kapîtalîzm tê wateya ji cewhera xwe dûrketine, çanda xwe windakirin û dîroka xwe jibîrkirine. Kapîtalîzm tê wateya kuştina jinan, faşîzm û bêhişkirina ciwanan. Kapîtalîzm ji bo civak, jin û ciwanan tê wateya mirin e. Ev pergalekê tevahî antî-civakî ye.

Di çarçoveya pergala hegemonîk a modernîteya kapîtalîst de weke ciwan dive em di serî de pirsgerêkên ku yekser aydî ciwanan hene nîqaş bikin. Bêguman hemû pirsgerêkên civakê aydî ciwana ne jî, lê têkildarî ciwanan hin pirsgerêkên esasî li berçav in û bi vî awayî xwe li ser me ferz dikin:

1. Ciwan û tarzê jiyana liberal

- a. Ferdperestî û ezezîfî
- b. Bandora medya dijîtal li ser jiyana civakî a ciwanan
- c. Bandora endustrîbûna çand û hûnerê
- d. Bandora endustrîbûna spor
- e. Bandora endustrîbûna seks

2. Ciwan û zayendperestî

- a. Şiddeta li ser jinê
- b. Bandora hûnerê, medyayê, malbat, perwerde, hwd.

3. Ciwan û pirsgirêka ekolojî

- a. Xapandina fikir û projeyên bi nave 'kapîtalîzma kesk'
- b. Bandora nêrînên reformist di tevgerên ekolojîk de

4. Ciwan û faşîzm/milîtarîzm

- a. Bandora ferasetên nîjadperest û netewperest li ser ciwanan
- b. Bîkaranîna ciwanan di şerên desthilatdaran de
- c. Dagirkerî û mêtîngerî
- d. Çetecitî û madeyên hişbir

5. Ciwan û perwerde

- a. Malbat û sazîyên dewletê weke dibistan û zanîngehan
- b. Dibistan û zanîngehên taybet

6. Ciwan û aborî

- a. Bêkarî, kedxwarî û jiyana karkerên ciwan
- b. Ciwan weke hêza fizîkî ya kar dîtin

7. Ciwan û koçberiyê

- a. Pergalekê ku evqasa tê nefretkirin çawa di heman demê de dikare evqas ciwanan ji koka wan qutbike û ber bi metropolan ve bikşîne?
- b. Çareserîya koçberiyê eceba vekirina sînoran yan jî guhertina pergalê ye? Koçberî li welatên ku ciwan jê direvin bi xwe re çi pirsgirêkan tine?

8. Jinên Ciwan

- a. Pirsgirêkên civakî yên jinên ciwan
- b. Êrîşên pergala kapîtalîst li ser jinên ciwan

Li ser van esasan ji bo me wekî ciwan yek ji pirsgirêkên sereke rast naskirina nasnameya ciwanti ye û bi wê yekê ve girêdayî ciwanên civaka xwe ji bin bandora nêrînên desthilatdariyê û tarzê jiyana kapîtalîzmê derxistine. Heger em bixwazin têkoşînekê encamgir li hemberî kapîtalîzmê bimeşînin ev yek erkekî me yê herî temeli ye.

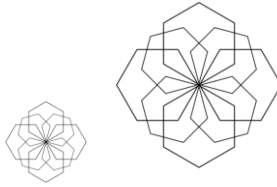
Pirsgirêk û nakokî hertim bi xwe re jî lêgerînên çareseriyê tînin. Di roja me ya îro de li seranserî dinyayê diyar dibe ku di serî de jin û ciwan, mirovahî ne bê lêgerîn e. Krîz û qeyranên civakî, siyasî û aborî li çar aliyên cîhanê mezin dibin. Germbûna av-hewayê bi xwe re guhertinên dijwar ên klîma, her wiha zêdebûna felaketên xwezayî anî. Şer li gelek welatan zêde dibe. Li ser van esasan ji Latîn Amerîka heta Asya, ji Bakurê Afrîka heta Bakurê Amerîka, ji Başurê Afrîka heta Rojhilata Navîn û Ewropa însan radibin serhildanê, nerazîbûna xwe tînin ziman, guhertinên berbiçav dixwazin û li ser van esasan xwe birêxistin dikin. Jin li hemberî pergalekê tecawîskar û kujer ê zîlamê serdest li ser piyan e. Ciwan li dijî wêrankirina xwezayê di nava liv û tevgerê de ne. Gelên bindest ji bo çarenûsa xwe di nava çalakiyan de ne.

Piştî hilweşandina Yekitiya Sovyetê û bloka Hevpeymanî Warşaw hêz û tevgerên dij-pergalê li piraniya deverên cîhanê pêra girêdayî ketine nava krîzekê kûr a nasname, hêvî û perspektîfê. Ruxmê ku gellek ji wan hêz û tevgeran bi xwe jî xwedî rexne li beramberî sîstema sosyalîzma pêkhatî bûn

nikaribûn xwe ji bandora têkçûyîna wê xilas bikin, nika ribûn têkçûyîna wê bikin sedemekî ji nûve zindîkirina hêvî û têkoşînên azadiyê. Dibe ku hin tevger tam di vê demê de zindîbûn û mezinbûn jiyankiribin, mîna tevgera Zapatîstas yan jî Tevgera Azadiya Kurdistanê, lê bi gelemperî bandorbûnek bi vî awayî hebû. Pergala kapîtalîst û pêşengên wê yê teorîk-îdeolojîk serkeftina xwe îlankirin û vê yekê mîna 'dawiya dîrokê' pênase kirin. Di asta navnetewî de bersiva hêzên dij-pergalê têrker nebû û ji ber vê yekê li gellek deveran her ku çû marjînal bûn. Em îro nikarin bibêjin ku bandora têkçûyîna sosyalîzma pêkhatî nemaye, lê em dikarin bibêjin ku ev yek ji bo me divê êdî nebe asteng beramberî pêşxistina têkoşînekê ciddî civakî ji bo pêşerojekê azad û jiyanekê bi rûmet. Dema şoreşan, dema hêviyê, dema guhertinên mezin ên civakî derbasnebûye, îro tam wexta wê ye. Em ji bo pirsgerêkên heyî ku me hejmartin bi hev re çareseriyên bibînin. Em têkoşîna xwe li ser vî esasî hem di gundê xwe de, di bajarê xwe de, li ser asta herêm û welatên xwe de pêşbixînin, hem jî em li ser asta navnetewî û global de bi hev re bibin hêz û quweta bidestxistina qedera mirovahiyê.

Di konferansa xwe de em dixwazin van pirsgerêkan û riyên çareseriyê bi hev re gotûbêj bikin. Ji bo vê em ê hem derfeta guftûgoyê di çarçoveya xwesertiya parzemînan de avabikin, hem jî hemû bi hev re nîqaşbikin.

3



Pêwistiya yekîtiya ciwanan û zindîkirina têkoşîna enternasyonalîst di sedsala 21. de

Ciwantî tenê nasnameyekî biyolojîk nîne, lê ji vê hîn zêdetir nasnameyekî civakî, her wiha nasnameyekî psîkolojîk-ruhî îfade dike. Çawa ku di aliyê biyolojîk-fizîkî de însan di ciwantiya xwe de herî zêde bi hêz e, zindî ye û xwedî enerjî ye, jialiyê psîkolojîk-ruhî ve jî însan dema ku ciwan be herî zêde afrîner e, çalak e û dînamîk e. Di vê maneyê de ciwantî hezkirina jiyane, hevî, îrade, guhertin û tevgerbûnê îfade dike. Di vê maneyê de civakekî ku ciwan be zindî ye, li ser xwe ye û xwedî pêşeroj e, lê civakek ku taybetmendiyan xwe yên ciwantî ji dest dabe, ev civak ber bi xitimandinê, zîhabûnê û ji hev belavbûnê ve diçe. Çawa ku mirov tenê hebûnekê biyolojîk nîne, lê hebûnekê civakî ye û ji ber vê bê hebûna civakê nayê fikrandin, civak jî bê ciwantî nayê fikrandin. Li ser vî esasî rêxistinbûn û yekîtiya ciwanan yek ji şertên esasî yên parastina civakê, xwezayê û herikandina jiyane ye.

Di van 150 salên dawiyê de gellek hewildan û ceribandînan cuda cuda çêbûn da ku karker, kedkar, jin û gelên bindest

Îtîfaqên xwe yên têkoşînê di asta navnetewî de avabikin û xwişkati/biratiya gelan ne tenê di gotinê de bihêlin lê pratîze bikin. Ji Enternasyonala yekem, duyem û sêyem bigire heta Konferansa Sê-Parzemînan (Tricontinental), ji Enternasyonala Jinên Karker bigire heta federasyonên anarşîstan ên navnetewî, ji avakirina Yekitiya Sovyetê mîna projeyekî biratiya gelan bigire heta taburên enternasyonal, berxwedana li hemberî faşîzmê û piştgiriya navnetewî ji bo tevgerên rizgariya netewî û têkoşînên dij-mêtingeriyê, bi hezaran mînakên piçuk û mezin hene ku li vir hemû nikarin werin ser ziman. Her yek ji wana mîrasek li pey xwe hiştin, nix avakirin, tecrubeyên girîng û dersên manedar dane me. Bi milyonan di oxira van têkoşînan de cane xwe feda kirin. Ev broşûr bi xwe ne cihê wê ye ku em wana niha bi hûrgilî binixînin, lê ya ku derdikeve holê çi ye? Li ruxmê ku di tevahî têkoşîn û şerên azadiyê de ciwan hertim rolekê serekê lîstin tu carî nasnameya ciwantiyê di van rêxistinbûnan de esas nehate girtin. Ceribandina Enternasyonala Ciwanan di salên 1920'an de jî bi tenê demkurt karibû xwesertiya xwe biparasta, lê piştî vê ketibû bin venêrîna Enternasyonala Sêyemîn û mîna Enternasyonala Jinên Karker piştî çend salan hat feshkirin.

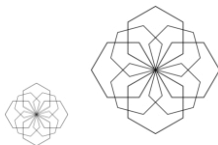
Piştî hilweşandina Yekitiya Sovyetê şûnve jî hin tevger derketin pêş ku karakterê xwe yê bingehîn enternasyonal bûn. Bi taybetî tevgera dij-globalîzmê xwe di vê çarçoveyê de birêxistinkir û ji salên 90'an heta 2000'an karibû girseyên mezin seferber bike. Di vê çarçoveyê de kombûna Sosyalforuma Cîhanê jî ezmûnekê girîng e. Lê di encam de bandora wê îro sînardar bûye û di halê xwe yê heyî de tam nikare bibe bersiv ji pêwistiyên demê re. Li kêleka wê di roja

me ya îro de gellek îtifaqên cur bi cur di asta navnetewî de hene, lê di bandora xwe ya ji nû ve zindîkirina ruhê enternasyonalîzmê di têkoşîna li dijî modernîteya kapîtalîst de teng dimînin. Herî dawî bi taybetî tevgerên jinên têkoşer û her wiha tevgerên ekolojîk her yek ji hêla xwe ve derketinên berbiçav ên têkoşînekê hevpar a enternasyonalîst avêtin. Pêwistî bi kombûnekê nû ya ciwanên têkoşer jî heye ku bi ruhê ciwantiyê, bi awayekî çalak, radîkal, bêtirs, dînamîk û rêxistinkirî pêşengtî jîtêkoşîna global hemberî bindestî, zilamsalarî, nîjadperestî, kedxwarî û talana xwezayê re bike. Da ku têkoşînekê encamgir li hemberî kapîtalîzm pêşbikeve, da ku xwe ji bandorên ferasetên liberal û reformist rizgar bike û bi rastî derveyî pergalê karibe alternatîfekê azad avabike cesaret lazime. Yê ku xwedî vê cesaret in, xwedî vê potensiyel û hêzê ne jî di serî de ciwan in. Yekitiya ciwanan di vê çarçoveyê de pêwîst dike: ciwanên ku di ferqa nasnameya xwe de ne, ciwanên ku bi cesaret têkoşîna cins û çînî dikarin bimeşînin, ciwanên ku dikarin pêşerojekê azad xeyal bikin û di heman demê de ji koka xwe qut nebin, ciwanên ku dikarin bandora fikir û hişmendiyên zordest, zayendperest û nîjadperest ji ser xwe biavêjin û li şûna vê jiyaneke komînal û hevgirtî avabikin, ciwanên ku bi hezkirina gel û dîroka xwe dikarin xerîbketina kesayet ji cewhera xwe derbasbikin, ciwanên ku li çar aliyên cîhanê hev hisbikin, piştî hev bigirin, ferdperestîya lîberalîzmê vala derxînin û pêşengtiya civakbûnekê azad û bi rûmet bikin.

Konferansa me, mîna kombûnekê yekemîn, dikare di vê çarçoveyê de bibe gavek girîng. Heger em karibin li ser van esasan hevgirtina xwe ya ciwanan gav bi gav pêşbixînin, vê demê em ê di vê sedsalê de bikaribin ruhê tabûrên

enternasyonal û serhildanên 68'an carekê din zindî bikin,
cinawirê kapîtalîzmê hilweşînin û pêşxistina jiyana cîhanekê
din, azad û bi rûmet mîsoger bikin.

4



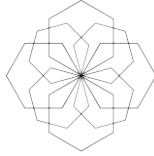
Em li ser kîjan bingehê dikarin werin cem hev? Pîvan û rêgezên hevbeş ên têkoşînê lazime çi bin?

Hatina me ya cem hev dê li ser van bingehên ku me anîn ser ziman çêbe. Dibe ku fikrên me yên ji hev cuda hebin, dibe jî ku tarz û şewazên me yên rêxistinbûnê ji hev cuda bin. Çandên me û zimanên me jixwe ji hev cuda ne, her wiha em hemû ji welatên cuda tîn, her yek xwedî dîrok û rastiyeke xwe ye. Hin ji me ji rêxistin û tevgerên mezin tîn, hin ji me jî ji rêxistinbûnên piçûk tîn. Em vana wekî dewlemendiyên îtîfaqa xwe fêmdikin û li ser esasî van ferq û cudahiyan em dixwazin bi hev re nîqaş bikin, ji hev fêrbibin û hêza xwe bikin yek. Derveyî vê, li kêleka ferq û cudahiyan me jî gellek hevbeşî hene. Hevbeşiya esasî û bingeha hatina cem hev ji bo me dijayetiya pergala kapîtalîzmê ye, ango di mirovbûnê de îsrarkirine. Em li welatên xwe her yek bi rengekî û şiklekî di bin destê vê pergalê de dijîn, êşa wê dikşînin û ji ber vê yekê dixwazin xwe jê rizgar bikin. Lêgerînekê çareseriyê di hundirê çarçoveya pergala kapîtalîst de, di bin bandora fikir û hişmendiyên zilamsalar, zayendperest û nijadperest de em

nikarin qeşul bikin. Li ser vî esasî jî pîvan û rêgezên me yên hevpar divê zelal bin:

- Rêzgirtin beramberî şêwaz û rêbazên cuda yên rêxistinbûn û têkoşînkirinê.
- Xwişkati û biratiya gelan mîna nirxekê esasî bilindkirin û parastin.
- Dijayetiya desthilatdarî, kapîtalîzm û zilamsalariyê û bi wê ve girêdayî dijayetiya zayendperestî û nijadperestiyê.
- Redkirina hemû awayên dagirkerî û mêtîngeriye di cîhanê de û li ser vî esasî parastina mafê rewaya xwe-parastinê ya her millet û civakekî.
- Bi nirxên mirovahî yên azadî, edalet û wekhevîyê re girêdanbûn.
- Li ser bingeha dijayetiya kapîtalîzmê bûyîna xwedî helwest û biryardariyekê anti-faşîst û anti-emperyalîst.

5



Encam

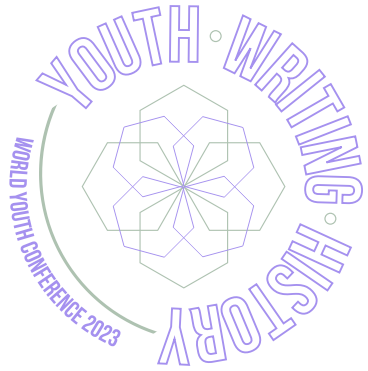
Pêwistiya vê cîhanê û vê mirovahiyê bi ciwantiyekê xwedî îrade, xwedî hêz, rêxistinîkirî, ji xwe bawer û radîkal heye. Pirsgerêkên heyî di nava pergala kapîtalîst de nayên çareserkirin, lêgerînekê çareseriyê di hundirê qefesa kapîtalîzmê de bê sûd e, bê feyde ye. Kapîtalîzm mirovahiyê aniyê ber kendal e, xilasbûn encex di hilweşandina kapîtalîzmê û li şûna wê avakirina jiyana cîhanekê din de pêkane. Ji ber vê yekê encam ev e ku divê em di zûtirîn demê de werin cem hev. Pêwistî bi yekbûna ruh û hêza ciwanên têkoşer ên cîhanê heye. Di sala 1848'an de Manifestoya Komünîst ku bandor li milyonan însan heta roja me ya îro kiriye bi banga 'Karkerên tevahî welatan bibin yek!' bi dawî bû. Em li ser vê mîrasê niha bang dikin: **'Ciwaneên cîhanê bibin yek û vê cîhanê biguherînin!'**

Me di serî de jî gotibû ku 'zanyarên' kapîtalîzmê bi me xwastibûn bidin bawerkirin qaşo dîrok bi dawî bûye, lê em baş dizanin: Dîrok bi awayekî berdewam diherike û yê ku vê dîrokê dinivîsîne jî em bi xwe ne. Qedera me di destê me de ye, em ê pêşeroja xwe bi xwe diyarbikin û em ê pêşerojekê tarî di nava pençeya kapîtalîzmê de tu carî qebl nekin.

Çareya me rêxistinbûn e, têkoşîn e û jiyana azad avakirin e. Li ser vî esasî em li hêviya konferansekê yekemîn ê serkeftî ne û silavên xwe ji tevahî ciwanên têkoşer re dişînin.

Insyatîfa „Youth Writing History“

Tîrmeh 2023



Sudanese Communist Party (SCP)



**"PÊŞÎLÊGIRTINA CIWANÊN KU BER
BI AZADIYÊ VA DIMEŞIN ZOR E."**

- ABDULLAH ÖCALAN